

3.5.2026 - poslušnost vůči Boží vůli, nebo neposlušnost

Čtení: Žalm 119,165-178; Filipským 4,4-9

Písně:245 – Svatá doba; 106 – Pod ochranou; 118 – Zpívejte Pánu nové;
Chval Ho ó duše; Já chci jít za Ježíšem; pěv. soubor

„A Boží pokoj, který převyšuje veškeré chápání, bude střežit vaše srdce i vaše myšlenky v Kristu Ježíši.“ – Filipským 4,7

SLOVO, které nám všem velmi dobře známe. Slyšíme je tak často, na závěr bohoslužeb, nebo z kazatelny, a možná právě proto se nezabýváme jeho hlubokým významem.

Pokoj! Je to jedno z těch slov, která se tak často opakují na stránkách Starého a Nového zákona, s nimiž se zejména dnes setkáváme ve všech médiích a kvůli nimž existuje tolik shromáždění a organizací. Na počest tohoto slova se pronáší nespočetné množství projevů, organizuje se mnoho konferencí a shromáždění.

Pokoj je na rtech všech lidí: velkých státníků i prostých lidí. Je dnes neaktuálnějším tématem a úsilí všech politických prohlášení.

Ale „pokoj“ a „pokoj“ není totéž. A zcela jiná věc je „pokoj“, který má na mysli tento svět, a „pokoj“, o kterém hovoří Bible. A proto jsem se dnes rozhodl mluvit k vám o tom míru, o kterém v dnešní slově hovoří apoštol Pavel. „Boží pokoj, který převyšuje veškeré chápání, bude střežit vaše srdce i myšlenky v Kristu Ježíši.“ U těchto slov je třeba se zastavit a chvíli se zamyslet nad tím, o čem hovoří. V Bibli jsou slova, která nás zastavují, která od nás vyžadují odpověď, rozhodnutí, u nichž nesmíme projít bezmyšlenkovitě, bez toho, abychom jim věnovali pozornost. Něco od nás vyžadují, protože nám něco nabízejí.

Chodíme do kostela(shromáždění) a posloucháme Boží slovo. Často se stává, že nás nějaké slovo zasáhne a máme pocit, že od nás vyžaduje nějaké rozhodnutí, že po nás chce, abychom se odvrátili od dosavadní cesty. Ale my si chceme zachovat svobodu, chceme sami rozhodovat, zda tomuto biblickému slovu poslechneme, či nikoli. Chováme se jako v obchodním domě. Tam také procházíme všechna patra, prohlížíme si veškeré zboží, ale kupujeme jen to, co se nám líbí. A podle toho odcházíme s menším či větším nákupem; nebo bez něj. Totéž děláme i v kostele. Záleží na nás, zda si něco odneseme, či nikoli. Jedno slovo se nám zdá příliš staromódní, druhé příliš moderní, jiné příliš obtížné, další od nás vyžaduje příliš velkou oběť. A my to všechno nechceme. Chceme klid, chceme jít dál po dosavadní, pohodlné cestě, kterou vyšlapali naši otcové a po které jsme dosud kráčeli i my. To je naše svoboda, to je svoboda našich rozhodnutí a nikdo a nic nás nemůže donutit, abychom toto rozhodnutí změnili.

A já smím říci, ba co víc, je mou povinností vám říci, že to není pravé křesťanství, že to vše se ještě nachází v předsíni, v předpokoji pravé církve, že tehdy ještě nestojíte před Boží tváří, tehdy jste ještě neslyšeli Boží slovo. Slyšeli jste sice slovo svého pastýře, slovo kazatele, ale pro vás se ještě nestalo slovem od Boha. Kdyby tomu tak bylo, cítili byste se jako ten starozákonní muž Abraham, jemuž Bůh řekl: „Vstaň, opusť zemi svých otců a jdi do země, kterou ti ukážu a kam tě zavedu.“ Ale Bůh mu neřekl, jaká ta nová země je; požadoval od něj důvěru a poslušnost. Totéž platí pro každého z nás. Když k nám Bůh promlouvá, zbývá nám pak jen jedna cesta: **buď poslušnost vůči Boží vůli, nebo neposlušnost.** A teprve v tomto okamžiku se rozhodne něco o nás, zda přijmeme od Boha neocenitelný dar, nebo zda jej také promarníme a zůstaneme na vyšlapané stezce, na níž se s Bohem nesetkáme.

Prosím, nepochopte mě špatně. Vše, co je před tímto okamžikem na církevní cestě, na naší cestě naslouchání kázáním, Božímu slovu či čtení Bible, je nepochybně dobré, užitečné, zbožné, ale není to víra, není to pravé křesťanství. Neboť našemu křesťanství, křesťanství tradic a zvyků, chybí srdce, chybí to, co tvoří duši křesťanství, a to kříž, ten kříž, na kterém došlo ke smrti pozemského Ježíše. Tento kříž se musí stát skutečností v našem životě. Naše vlastní „já“, naše záliby, zvyky, přesvědčení, světový názor a moudrost musí zemřít a být obětovány u paty Kristova kříže. Teprve tehdy, když jsme připraveni obětovat Bohu vše, co

dosud naplňovalo náš rozum a srdce, teprve tehdy můžeme vzkřísit k novému životu, k životu v Bohu, k životu Kristovu.

A člověk se bojí všeho. Bojí se smrti, bez níž nemůže být vzkříšení. Nechce umírat nejen fyzicky, ale ani intelektuálně, duchovně, to znamená: nechce se vzdát svých starých, pohodlných zvyků, a to i v církevním a náboženském smyslu.

A proto je třeba, aby nám Bůh stál v cestě. Pokud naše bohoslužby nevedou k tomu, abychom se ocitli na rozcestí, abychom byli vědomě postaveni před nutnost rozhodnutí něco obětovat, vzdát se něčeho vlastního pro Boha a také něco pro Boha udělat, pak můžeme bez velké škody upustit od našich bohoslužeb a zavřít naše shromáždění. To vše pak není víra a není to plné křesťanství. A proto je to tak mdlé, tak slabé, proto má tak malý vliv na náš život a naše okolí, proto nám dává tak málo radosti a síly.

Dnešní neděle volá: Cantate; zpívejte Pánu novou píseň. A to znamená, že nás naše bohoslužby musí naučit tomu, co je v našem životě nejdůležitější: **poslušnosti vůči Boží vůli, poslušnosti nevynucené, radostné a dobrovolné.**

A teprve nyní jsme snad schopni pochopit, co nám Bůh skrze ústa apoštola chce říci v dnešním textu, který je nádherným pozdravem: „A Boží pokoj, který převyšuje veškeré chápání, bude střežit vaše srdce i vaše myšlenky v Kristu Ježíši.“ Všimněte si! Apoštol nemluví tak, jak mluví svět, jak mluví lidé: Chceme pokoj, bojujeme za pokoj, usilujeme o pokoj, ale: Boží pokoj, ne lidský, ne z tohoto světa; pokoj, který přichází shůry od Boha: Boží pokoj. A blíže jej definuje jako pokoj, který převyšuje veškeré chápání.

Není to tedy pokoj plynoucí z našeho lidského kalkulu, není to pokoj vytvořený naší lidskou propagandou, lidskými dohodami, lidskými konferencemi a lidskými zákony. Ano, to vše má také svou hodnotu, ale není to ten pokoj, který převyšuje veškeré chápání; není to Boží pokoj. Boží pokoj začíná tam, kde končí lidský pokoj, vytvořený rozumem. A kde začíná Bůh, tam končí lidská moudrost, tam nejde o naše kalkulace, světový názor, přesvědčení ani o naše záměry. **Tam, kde je Bůh, tam je dar, který člověk nemůže stvořit. Je to dar, který může nad naše měřítko obohatit náš život.** A proto apoštol tento pokoj blíže popisuje jako něco, co přesahuje náš rozum.

Co způsobuje na zemi neklid, rozkoly a boje? Apoštol na to poukazuje ve svém slově, když říká, že tento „Boží pokoj bude střežit vaše srdce a myšlenky“, neboť ze srdce pramení naše rozdílné city, naše světové názory, naše postoje. A právě to, co vychází z našeho srdce, chceme vnucovat ostatním, a to je zdrojem neklidu a rozporů, bojů a válek ve světě.

Naopak tam, kde je Bůh, tam je mu vše podřízeno. Tam není rozpor, protože tam nejsou protiklady ani rozdíly. Tam jsme si všichni rovni, tam není důvod bojovat svými myšlenkami proti myšlenkám druhých, protože ve víře a v pokoře podřizujeme vše Boží vůli. Všichni se shodujeme na tom, že je třeba se držet Boží vůle, Božích přikázání a jít po cestě, kterou nás Bůh vede. Tam jsou srdce v Něm sjednocena, tam jsou myšlenky skrze Něho posvěceny a sjednoceny. A proto jen tam, kde je Bůh, tam je živá víra, tam, kde je všeobecné podřízení se Bohu jako nejvyšší autoritě, jako absolutní pravdě, absolutní morálce, absolutní spravedlnosti; tam jeden národ nevnučuje druhému své plány ani zřízení, neboť všichni jsou jedno ve své lásce a ve své poslušnosti a ve své pokoře před společným Pánem, Bohem a Otcem v nebesích.

Právě o tomto Božím pokoji uvažoval apoštol. Tento Boží pokoj, pravý, trvalý a přinášející štěstí, nám přeje, když říká: „Boží pokoj, který převyšuje veškeré chápání“. To vám přeji, to hledejme, a najdeme klid, smír, jednotu a bratrství na zemi. Ale tento pokoj nám může dát jen On jediný. Ten, kterého Bůh seslal, který sám byl a je Knížetem pokoje. O tento pokoj se však lze jen modlit a prosit o něj. Proto je toto apoštolské přání spíše modlitbou. A když od nynějška uslyšíte toto slovo, přijměte je jako modlitbu. A na to myslete, když vaše srdce a duše budou toužit po pokoji, po smíru, jednotě, bratrství a lásce.

„Boží pokoj, který převyšuje veškeré chápání, bude střežit vaše srdce i vaše myšlenky v Kristu Ježíši.“ Amen.